

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம்:—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்து வீதி,
நெம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ன்ரு ஆவணி மீ உடு வ (5—9—35)

NO. 41.

தாயுமானவர்.

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை நின்றிடவுமெளனியாகி
நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை நின்றனுட்டிக்கவென்றூற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக் காணவிலையாசையாலே
கையேற்று னும்புசிப் பொவ்வாதெந்நாளுமுன் காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதமேற்கொண்ட மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதிற்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாளுனம் வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாக்கவே யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி யெங்குநிறைகின்றபொருளே.

திருவாங்கூர் அபிமானி.

திருவாங்கூரைச் சேர்ந்த நாகர்கோவிலிருந்து
செவ்வாய் தோறும் வெளிவரும் ஓர் தமிழ்
வாரப்பத்திரிகை.

வெளியூர் உள்ளூர் தந்தி சமாச்சாரங்கள், கட்டுரைகள்,
கதைகள், விசுடம், வினோதம், விஞ்ஞான முதலியவைகளைக்
கொண்டு வெளிவருவது. பர்மா, சிங்கப்பூர், கொளம்பு, சயாம்,
தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய எல்லா இடங்களிலுஞ் சென்று அங்
குள்ள தமிழர்கட்கு களிப்பை ஊட்டுவது.

சந்தா விவரம்.

உள்நாடு ரூபா 2
வெளிநாடு ரூபா 3

விலாசம்.—

மானேஜர்

“ திருவாங்கூர் அபிமானி ”

நாகர்கோயில்

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையன்னை
(வித்தகம் போசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்
கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய்
யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும்,
மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும்
தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திரு
வாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை
நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழு
தப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அணை தபால்
முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்
ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியர்பார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு
ரூ 0-8-0

நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மானேஜர்,

“ வித்தகம் ” ஆபீஸ்

புதுச்சேரி.

நாழகேசரி.

யாழ்ப்பாணம் சுன்னாகத்தில் இருந்து
ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் வெளிவரும் சிறந்த
தேசியத் தமிழ் வாரப்பத்திரிகை.

சிறந்த பேரறிஞர்களால் எழுதப்பெறும் இலக்கண இலக்கிய
சம்பந்தமான அரிய கட்டுரைகளும், வரலாற்று ஆராய்ச்சி, அரசி
யல், பொருளாதார நிலை, சமயம், கல்வி, மாதர்பகுதி, சிறுவர்
பகுதி, சமூக முன்னேற்றம் முதலிய பொது விஷயங்களும்,
வர்த்தமானங்களும் சிறப்பாக வெளிவருகின்றன.

ஆண்டுச் சந்தா

இலங்கை, இந்தியா, பர்மா ரூபா 4.
மலாய் நாட்டுக்கு வெள்ளி 4.

விலாசம்:

“ நாழகேசரி ” அதிபர்
சுன்னாகம், இலங்கை.

இல் “மனைவி” என்னும் கட்டுரையில் காண்க.]

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித்
[தகைசொன்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(ஹை ஹை செ. 6.)

கணவன் சிந்தனை சொற் செயல் வழி ஒழுக்குதலாகிய கற்பு நெறியின் வழுவாது தன்னைக் காத்து, தன்னைப் பெண்டாகக் கொண்டவனாகிய அக் கணவனையும் அருந்தல் பொருந்தல் களால் பேணி, இருவரிடத்தும் பெருமை அமைந்த புகழையும் நீங்காமல் காத்து, தன் கணவன் பணியில் ஒரு சிறிதும் சோர்வடையாது ஒழுக்கு பவளே வாழ்க்கைத் துணையாகிய நல்ல மனைவியாவாள் என்பது இதன் பொருளாகும்.

அறநெறிச்சாரம்.

வழிபாடுடையளாய்வாழ்க்கைநடாஅய்
முனியாது சொல்லிற்றுச்செய்தாங்கு —
[எதிருரையா(து)
ஏத்திப்பணியுமேல் இல்லானே ஆண்மகன்
போற்றிப்புகழும்புரிந்து.

(ஹை மனைவாழ்க்கை செ. 4.)

[நடாஅய் — நடத்தி. சொல்லிற்றுச் செய்தல் — கணவன் சொன்னபடியே செய்தல்.]

நீதி வெண்பா.

அன்னைதமையுமடியாள்பணியுமெழிற்
பொன்னினமுகம்புவிபொறையும் —
[வன்மையில்
வேசிதுயிலும்விநன்மந்திரிமதியும்
பேசில்இவையுடையாள்பெண்.

[வேசி துயில் என்பது மதனாகம முறைப்படி நடாத்தும்சையோகத்தை உணர்த்தி நின்றது. குந்தி தேவி சூரியனைப் புணர்ந்த ஞான்று,

வில்லிபுத்தூர் பாரதம்.

“மதன் வேதப் பாயிரங் கொல் என்றையுற
அவனெடுமீ பணி மலரணை சேர்ந்தாள்.”

(ஹை சம்பவச் சருக்கம் செ. 36)

என்பது மகாபாரதம்.]

மேலே கூறிய இலக்கணங்கள் அமையப் பெற்றவளே “மேல் இல் நல்லாள்” என விதந்து கூறப்படுதற்கு உரியவள் என்க. “தோள் சேர்” என்பது இணைவிழைச்சு என்னும் சிற்றின்ப துகர்ச்சியை உணர்த்தி நின்றது. “தோள் சேர்” என்பதனால் சிற்றின்ப துகர்ச்சியில் முதற்கண்ணதாய் இன்றியமையாத ஆலிங்கனம் கூறப்படவே ஏனைய கரண விசேடங்களும் இடக்கர் அடக்கலாகி அமைந்துள்ளன என்பது கூறாமலே அமையும். ஆலிங்கன கரணம் சிற்றின்ப துகர்ச்சியில் முதற்கண்ணதாதல் யாங்ஙனம் எனின், சிறிது கூறுதம்:— “இல்லற மல்லது நல்லற மன்று” (“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல 38) என்னும் கட்டுரையில் மூத்தானைக் கூடிக் குழைதல் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு கூறப்பட்டது. அத்தகைய கூட்டம் நேர்படுதற்கு நாணுமை வேண்டும். நாணம் இடர்ப்படை ஆதலின் வேண்டற்பாற்றன்று.

மூவடி முப்பது.

கூட்ட நேர்வீற் கிடர்ப்படை நானே
தேட்டையு மொருக்கிச் செப்பமுள்.

[சிறைத்தலி

னூரியபோழ் கோடா வுவுக்குரு ருரியரே.

(ஹை இன்பக்கூறு, நாணுமை சூத்தம் 5.)

என அருளிச் செய்தார் தத்துவப் பெரியாராகிய இடைக்காடர்.

இதில் கூட்டம் நேர்வுக்கு நாண் — நாணம் இடர்ப்படை — இடையூறு எனப்பட்டது. நாணம் என்றால் என்னை? அது தான் கீழ் நோக்கு — தலை குனிந்து பூமியை நோக்குதல் என்பது; தலைவனிடத்துக் காமக்குறிப்

புத் தோன்றியபோது உண்டாகும் உள்ளத்தின் ஒடுக்கம்பற்றி நிகழ்வது. தலைவன் மேல் இல் நல்லானைத்தான் காமக்கிழத்தியைத்தான் முதலில் புணரத் தொடங்குகால் அவள் இவ்வாறு நாணி நின்றல் இயல்பு. பெண் நாணி நிற்கின்றாள் என அறிந்த ஆண் மகன் வேட்கையால் வெதுப்பப்பட்டு ஆற்றாய் அவளை அணுகிப் பரிசிக்க முயல்கின்றான். அதனை உணர்ந்த பெண்ணைவள் நாணமேலீட்டினால் பக்கத்தில் ஓராங்குச் சென்று நிற்பள்; சிறிது நேரம் அப்பக்கம் இப்பக்கம் (கோணல்) அசைவள். பின்னர் ஆண் மகனால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டு — கட்டி அணைக்கப்பட்டுப் புணரப்படுவள். இதனால் ஆலிங்கனம் சிற்றின்ப கரணங்களுள் முதற் கண்ணதாதல் காண்க. புணர்ந்த அன்றே — ஆரம்ப காலத்தில் தானே அப்புணர்ச்சி இன்பம் பூரணப் பெட்புடையதாகுமா? ஆகாது. ஏன்? நாணம் விடாத புணர்ச்சி பூரண இன்பம் பயக்காது ஆதலால் என்க. பின்பு நிறை முறையான கலவியின் ஆவர்த்தி கதிக்கக் கதிக்க — அதிகப்பட அதிகப்பட அணு அணுவாய் நாணம் விடுபடும். விடுபட விடுபட, கூட்டமானது சிறிது சிறிதாக நீர்மையும் நேர்மையும் உடையதாகும். அஞ்ஞான்று பெண்ணைவள் புருஷனைக் கூடும்போது ஒத்த அன்புடையளாய் நாணம் இற்று — அற்று அவனுக்குத் தன்னுடைய இன்பம் முழுவதையும் கொடுத்து அவன்பால் ஒன்றுறப் பஞ்சீகரணிப்பள்; வேண்டியதை யெல்லாம் இல்லை என்னாது அளிப்பள்; அளித்துக் களிப்பள்; களித்து அவனைத் தன் இஷ்டம் போல அதுபவிப்பள்; அவனை விட்டுப் பிரியாது இருப்பள்; பிரிவைச் சகியாள்; பிரிவுக்கு இடந்தராள். பெண் ஆணை விழைவது ஆரிய வழக்கம் — வடதேய வழக்கம் என்பது இதுவே. பின் வரும் திருவாக்கும் ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

திருமங்கை ஆழ்வார்.

அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர் மேல்
மன்னு மடலூரார் என்பதோர் வாசகமும்
தேன்னுரையில் கேட்டறிவ துண்டதனை
[யாம் தெளியேம்
மன்னும் வட நெறியே வேண்டிதேனும்.

நாணல் கோணல் கூட்ட நேர்வு என்
பன உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியனவாதல்
முன்னர் விளக்கிக் கூறப்படும்.

“தோள் சேர்” என்பதனால் கூறப்
பட்ட சிற்றின்ப நுகர்ச்சியே இல்லற
வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத — முக்கி
யமான ஒழுக்கம். ஏனைய கிரியைகள்
எல்லாம் இதற்கு அங்கமாகி அமைவ
னவே யன்றி வேறல்ல. இதனாற்றான்
வாய்மையான அறம், போருள், இன்பம்
வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் அடை
யப்படும். விந்து நாத மயமான இவ்வு
லகம் ஆண், பெண் என இருபாலாகி
இயலுகின்றது. இவ் விரண்டும் ஒன்
றை மற்றொன்று அயமும் காந்தமும்
போல் கவர்ந்து கொண்டு — பற்றிக்
கொண்டு இருக்கின்றன. இரண்டும்
கூடிக்குழைகின்றன. இதன் பொருட்
டாகவே அசைகின்றன. இது தான்
சிவ இயல்—சிவ இயற்றைக். ஒவ்வொரு
சிவனும் ஐம்புல நுகர்ச்சியில் கட்டுப்
பட்டுள்ளன என்பதும் இக்கட்டைத்
தகர்த்து ஐவகை உணர்ச்சியையும்
அடிமையாக்கிக் கோலோச்ச அறி
யாது அவ் ஐம்புல வேட்களுக்கு அடி
மையாகி மாழ்கின்றன என்பதும்
வெள்ளிடை ஆம். நிறை முறையான
சிற்றின்ப நுகர்ச்சியால் அசுத்த காம
மானது சுத்த காமமாக — சிவ காம
மாக மாற்றமடையப் பெற்றாலன்றி இக்
கட்டைத் தகர்த்தல் முயற்கொம்பே
யாகும். இப்பெற்றிகைகூடப் பெறாது
போலிப் பிரமசாரி எனவும் போலித்
துறவி எனவும் வதிந்து இவ் இன்பத்
தை வென்று விட்டேன் என்பவன்
வஞ்சகனும் பித்தனுமே யன்றி
வேறல்ல. இவ் உண்மை “பிரமசரியம்”
(“ வித்தகம் ” தொகுதி 1 இல. 26)
என்னும் கட்டுரையில் விளக்கமுற

உரைக்கப்பட்டதாதலின் ஈ ண் ட ம்
விரித்தல் மிகையாகும்.

உலகியலில் இல்லறம் என்பது —
இன்ப வாழ்வென்பது தந்தை தாயர்
உறவினர் என்போர் திருப்தி நோக்கி
யும் பிறவாறும் பெண் என்பவள் ஒருத்
தியை அடைந்து அவளோடு ஒருவாறு
இணைவிழைச்சில் ஈடுபட்டு மக்களைப்
பெற்று உறவினர் என்பவரோடு உண்
டாடிக் கொண்டாடி அவராலும்
பெண்டு பிள்ளைகளாலும் நேரும் பல
வகைத் துன்பங்களுக்கும் பிணி, மூப்
புக்களுக்கும் ஆளாகிச் சின்னாள்
வதிந்து மாண்டு போதலே யாகும்.

பேரின்பமாக மாற்ற மடைதற்குரிய
நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சி
யின் உண்மையை உலக மாக்கள்
அறிவது முடியாத காரியமே.

இவ் வுண்மையை அறியாத உலக
மாக்கள் அசுத்த காம அவாவின் வசப்
பட்டு ஐம்புல வேட்களின் வலையிற்
சிக்கி நிறை முறையின்றி ஒழுகி இன்
பம் என்று துன்பத்தையே கண்டு
குணமிலிகளாகிய மக்களையும் எச்ச
மாகக் கண்டு பிணி மூப்புக்களால்
நலிந்துமாண்டு போதல் வியப்பாகாது.
உலகியல் இதுவே என்க. பக்குவியான
வன் குருவருளால் தன் சரீர பௌதிக
நிறை அறிந்து முன்னிலையாகிய ஐம்
புல நுகர்ச்சிகளை அளவோடு பஞ்சீகர
ணித்து உடலுயிர்கள் அசுத்தம் நீங்கி
அமல மடையப் பெற்று — பாசங்கள்
பற்றுக்கள் நீங்கி உய்தியடைவன்.
நிறை முறை அறியா உலகமாக்கள்
என் செய்வர்? இவ் உண்மைகளை ஒரு
சிறிது அறியினும் உடனே காமுகரா
வர் — வயிரவர் ஏறிய வாகன வினை
வண்ணம் ஒழுகி தங்கள் சரீர பௌ
திக நிறையைக் கெடுத்து தற்கொலை
புரிவர், அதாவது சடிதியில் மாண்டு
போவர். ஆதலாற்றான் உயர்ந்தோர்
இதனை மறை என்று கூறிவிட்டனர்.
வாய்மையான இல்லற ஒழுக்கமே —
சிற்றின்ப நுகர்ச்சியே அரிய பெரிய

பிரமலித்தை. இதன் பெட்டிக்களைக்
கூறுவது மதனாகமம். சிற்றின்ப இரக
சியங்களை அறியாமையாற்றான் —
மனைக்கிழத்தி — தம்பதிகள் ஏற்ற
வாறு அமையாமையாற்றான் அஃதா
வது சாதி இயற்கை தத்துவம் குணம்
தேசம் அவத்தை காலம் கருத்து என்
பன முதலிய மதனாகம உண்மை
களுக்கு ஏற்றவாறு அமையப் பெற
மையாற்றான் இல்லறம் இனிதின் இய
லாது மறமாகி — துன்பகரமாய்
ஒழிந்து இம்மை மறுமை இரண்டும்
கேடடைகின்றன. ஈண்டுச் சாதி என்
றது சுபநலம் கருதிய உறவினர் உண்
டாட்டுக் கொண்டாட்டத்துக்கு ஏற்ற
உலகியற் போலிச் சாதியாகிய வர்ணம்
அன்று. மற்றும், அதன் பெற்றிதான்
யாதோ? எனின், அது பின் வரும்
பிரமாணத்தால் அறியப்படும்.

கந்தப்புராணம்.

சாதி இயற்கைகளைத் தத்துவமாந்தர்
தீதில் குணத்தொடுதேசமவத்தை
போதுகருத்திவையா தியபோர்வேர்
வேதமுரைக்கும் விழும்பொருண்மாதோ.

வசைதவிர்மானினிமால்வடவைப்பேர்
இசையினி அத்தினியேந்திழையோர்க்காம்
அசைவற தொன்மரபாடவ்யார்க்கும்
சசன் இடபன் அசவன் இவைதரமே.

(ஊ இந்திரபுரிப்படலம் செ. 26, 27.)

இதனால் சாதி கூறப்பட்டது. ஏனைய
வற்றை இந் தூலிலும் கோக்கோகம்
முதலிய வற்றிலும் காண்க. ஈண்டு
விரிப்பிற் பெருகும்.

சிவமும் சிவையும் (ஆண், பெண்)
நிறையோடு பஞ்சீகரணிக்கப்பட்டால்
பிணி ஏது? மூப்பேது? சாக்காடு
ஏது? உலகில் நிகழும் கருமங்கள் —
கிரியைகள் எல்லாம் தான் முறைப்
படியே — வேதாகம முறைப்படியே
இயலுதல் போலவே இல்லற வாழ்வுக்
குரிய சிற்றின்ப நுகர்ச்சியும் மதனாகம
முறைப்படியே இயல வேண்டும். நிறை

முறையோடு சிற்றின்ப நுகர்ந்து உய்தி யடைய அறியாதாரை முடர் என்றார் திருமுலர்.

திருமந்திரம்.

யோகமவ் விந்து வொழிய வகைபுணர்(து) ஆக மிரண்டு கலந்தாலு மாங்கிரு போகஞ் சிவபோகம் போகிநற் போகமாம் மோகங் கேடழயங் காரீழடர் மாநர்க்கே.

மாதரிடத்தே செலுத்தினு மவ்விந்து காதலி னால்விடார் யோகங் கலந்தவர் மாத ருயிராசை கைக்கொண்டே வாடுவர் காதலர் போன்றவன் காதலாஞ் சாற்றிலே

வித்துக்கும் றுண்பான் வினாவறி யாதவன் வித்துக்கும் றுண்ணாமல் வித்துச்சுட்

[டுன்பவன்

வித்துக்கும் றுண்பானில் வேறவன் ஈற்ற

[வன்

வித்துக்கும் றுண்ணாமல் வித்துவித்

[தானன்றே.

(ஹை 7-ம் தந். விந்துஜயம்-போகசர

[ஓட்டம் செ. 24, 25, 28.)

இவற்றின் இரகவியங்கள் எல்லாம் குருவருளால் அறிதற்பாலன. இதுவே மறை எனப்படுவது — பிரம் வித்தை எனப்படுவது. பக்குவர்க்கே போதிக் கப்படும் மதகைமம் என்க. கோக்கோ கம் என்றால் எளிதன்று கற்றுக் கொ ளற்கு. மதகைமம் இல்லறத்தார்க்கு இன்றியமையாதது என்றே நந்திகேச ரர் முதலால் செய்தருளினார். பின்பு சப்தரிஷிகள், பாஞ்சாலர், சுவேதகேது, வாற்சியாயனர், கோக்கோகர் முதலி யோர் வழி நூல்கள் சுருங்க உரைத் தனர். கோக்கோகர் அருளிய நூலைத் தமிழ் வாணர் அறிந்து உய்யும் பொருட்டு அதிவீர ராம பாண்டியர் தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பாடி வைத்தனர். பின் வருஞ் செய்யுட்கள் வாய்மையான இல்லற ஒழுக்கமே பேரின்பத்தை அடையச் செய்யும் என்பதனை நன்று வலியுறுத்துகின் றன.

கோக்கோகம்.

பத்திசெய்சமயபேதப்பகுதிக்குப்பொது

[வாய்நிற்கும்

புத்தெனூரகைநீக்கிப்பொருவருவீட்டை

[நல்கும்

உத்தமஅனந்தஞானஉருவெடுத்தியலா

[நிற்கும்

சத்தியமிகத்திற்பேறுதருவதில்லாழ்க்கை

[யென்பார்.

(ஹை இல்வாழ்க்கை)

இத்திரநூலிற்சொன்ன இயலினை முழுது

[மோர்ந்து

முத்தெனூரகையார்போகமுயக்கினைப்

[பெற்றோர் தாமே

சேத்தபின்புத்தீசேர்வதென்னுமச்

[சிவகைதீர்த்தே

கொத்தலர்குமுலார் அன்பிற்கொடுக்கப்

[பேரின்பம்பெற்றார்.

(ஹை அத்தியாயம் 6 செ. 79.)

[சேத்தபின் முத்தி சேர்வது என்பது அறிவிலிகள் கூற்றே — மூடக் கொள் கையே — வேத விரோதமான கொள் கையே என்பது இதனாலும் நன்று புலப்படுதல் கண்டு கொள்க.]

காதல் மணத்தால் உளவாகும் இன்ப நுகர்ச்சியே சிறந்தது என்பர். தமிழ் நாட்டுப் பண்டை வழக்கும் இதுவே என்பர். பின் வரும் செய்யுட் கள் ஒத்த அன்புடைய தலைவன் தலை வியரது (அருச்சுனனும் சித்திராங்க தையும்) சிற்றின்ப நுகர்ச்சியின் மாண்பை விதந்து கூறுகின்றன.

வில்லிபுத்தூர் பாரதம்.

செந்திருவையனையாளுந்திருமாலையனையா னுஞ்சிந்தையொன்றும் வந்திருவர்விலோசனமுந்தடையின்றி யுறவாடிமகிழ்ச்சிகூர்ந்து வெந்துருவமிழந்தமதன்மீளவுரு வந்திரதியுடன்மேவுமாபோலக் கந்தருவழறைமையினுடவுளர்க் குங்கிடையாதகாமந் துய்த்தார்.

கடியிருவருமொருவரெனவியவங் கலந்ததற்பிண்குறித்ததூரீர்

ஆடியவந்த துந்தன்னை அருச்சுன

னென்பது மிளமானறியக்கூறி நீடியதென்றையறுவார்நீயினியேகென உரைப்படுநெடுநண்ணுள்போய்ச் சேடியருக்கஞ்ஞான்று மிகழ்ந்தவெலாம் மகிழ்ந்துருகிச்செப்பினுளே.

(ஹை அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரைச் [சருக்கம் செ. 29, 30.)

அருச்சுனன் செய்த தலையளி நினைக் குந்தோறும் மனமுருகச் செய்ததாத லின்,

“சேடியருக்கு அஞ்ஞான்று மிகழ்ந்ததெ [லாம் மகிழ்ந்துருகிச்செப்பினுள்”

சித்திராங்கதை என்க.

“மாதர்உயிர் ஆசைகைக்கொண்டேவாடு”

தலின் உண்மையும் இதுவே என்க. பின் வருஞ் செய்யுள் அவ் இருவருக் கும் அங்கி சான்றாக மணம் மிகழ்ந்த பின் மிகழப் பெற்ற சையோகத் திறன் கூறுகின்றது.

நோக்கியகண் இமையாமல்நோக்கி

நோக்கி நுண்ணியமென்புலவியிலே

[நொந்துநொந்து

தேக்கியசெங்கனியிதழாரமுதுண்ணென் னெ

சேர்த்தியகைநெடுகிழாமற்சேர்ந்து

[சேர்ந்து

தூக்கியபொற்றுலையின் அதுராகம்மேன்

[மேல்

தொடரவரும்பெரும்போகம் துய்த்தார்

[முன்னேப்

பாக்கியம்வந்திருவருக்கும்பலித்ததல்லால் பாயல்நலம் திப்படியார்பயன்பெற்றாரே.

(ஹை ஹை செ. 42.)

[நுண்ணிய புலவி — புலவி துணுக் கம். இப் புலவி துணுக்கம் தேவர் குற ளில் மிக நுட்பமாக விளக்கிக் கூறப் பட்டுள்ளது. விரிப்பிற் பெருகும். (ஹை 132-ம் அதி. புலவி துணுக்கம் பார்க்க.) அநுராகம் — ஒத்த அன்பு. “பாயல் நலம்” இடக்கரடக்கலாகச் சிற்றின்ப நுகர்ச்சியை உணர்த்தி நின் றது.]

இத்தகைய இன்ப நுகர்ச்சியின் பயனை உதித்த மக்களும் அறிவு அளி ஆண்மை செல்வம் முதலியவற்றால் உந்த நிலையில் வீற்றிருந்தனர் என்பதும் சரித்திரங்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. பஞ்ச பாண்டவர் காலத்துக்குப் பின் அருச்சுனனுக்குச் சித்திராங்கதை வயிற்றில் பிறந்த பப்புருவாகனே குரு நாட்டுச் சக்கரவர்த்தி ஆயினன் என்பது தலைவன் தலைவியர் இருவர் மாட்டுமொத்த அன்பு இல்வழி — அறிவோடு கூடிய இன்ப நுகர்ச்சி இல்வழி அவர்தம் கூட்டுறவின் பயனாகிய மக்களும் குறைபாடுடையராதலே இயற்கை முறையாகும். இக் குறைபாடுகளும் அவரவர் அறிவின் திறனுக்கு ஏற்ப — சரி நிலைமைக்கு ஏற்ப ஏற்றத் தாழ்ச்சி யுடையனவாகும். சையோக காலத்தில் அச்சத்தாலும் நாணத்தாலும் கண்களை மூடிக் கொண்ட அம்பிகையிடத்தும், அச்சத்தால் உடல் வெறுப்படைந்த அம்பாலிகையிடத்தும் வேத வியாசருக்குப் பிறந்த திருநாராட்டிரன் குருடனானதும், பாண்டு நோயுடையனானதும் மேலே கூறிய உண்மையை நன்று வலியுறுத்துவனவாகும். பின் வியாச பகவான் தாதி ஒருத்தியை அணைந்த காலத்து அவள் மதனாக முறைப்படி ஒழுகி இன்பம் அளித்தமையால் அவள் வயிற்றில் பிறந்த விதூரன் சிறந்த உருவும் திருவும் உடையனாய் அறிவு, அளி, ஆண்மை என்பனவற்றால் சிறந்தவனாய் “ஞான கஞ்சக விதூரன்” எனவும் புகழப்பட்டான். இவ் உண்மை அவ்வம் மாதர்பால் நிகழ்ந்த சம்போக இறுதிக்கண் வியாசமுனிவரால் அவர்தம் அண்ணையாராகிய பரிமளகந்திக்கு உரைக்கப்பட்டது எனவும் மஹாபாரதம் கூறுகின்றது. விரிப்பிற் பெருகும். (வில்லிபுத்தூரர் பாரதம் சம்பவச் சருக்கம் செ. 11—20 இல் காண்க.) இவ்வாற்றால் உலகம் வழங்குதற்கும் காம இன்பமாகிய சிற்றின்பமே தலை சிறந்ததாதல் கண்டு கொள்க.

மூவடி முப்பது.

உலகம் வழங்கலி னுயர்ந்தோர்க்கும்

[ரோதலின்

தென்புல மின்புறப் பின்முனை தோன்ற

[வின்

அன்பாக் கவனி வாழ்த்திமே லானமே.

(ஊ இன்பக்கூறு, காமம் சூத்தம் 1.)

என்றனர் சித்தர் பெருமானாகிய இடைக்காடர்.

இஃது உலகியலோடு உண்மை நிலையாகிய பாரமார்த்திகத்துக்கும் ஒப்பியதாகும். இதன் பொருள் அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கமுற உரைக்கப்படும். மேலே கூறியவைகளால்,

“மெல்லில் நல்லாள். தோள் சேர்”

என்பதனாற் குறிக்கப்பட்ட உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும். மேல் இதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

நிறை முறையான சிற்றின்ப நுகர்ச்சியானன்றி—முன்னிலை மாபா போக நுகர்ச்சியானன்றி வேறு தடம்புகுந்து முத்தி வாயிலை அடைதல் என்பது முயற் கொம்பேயாதல் இதுவரை “வித்தக” வாயிலாக வெளி வந்த கட்டுரைகள் பலவற்றால் நன்று விளக்கி நிறுவப்பட்டது. (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல 12, 13, 16, 17, 19, 26, 37, 49; தொகுதி 2 இல 37) ஆங்காங்குக் கண்டு தெளிக. இன்பம் ஒன்றே சிறிதாகவும் (அறித்தியம்) பெரிதாகவும் (நித்தியம்) விளங்குகின்றது. இவையே சிற்றின்பம் பேரின்பம் எனப்படுவன. சிறியதைக் கண்டே — அதன் வாயிலாகவே பெரியதை அடைய வேண்டும் என்பதே பட்டாங்கின் உட்கிடக்கையும் வேத உண்மையும் ஆம். தற்சுதந்தரத்தால் சிற்றின்பத்தை வெறுத்துப் பேரின்பம் பெறலாம் என்பது வெண்ணையையே வீசி விட்டு மனப்பான்மையால் ஆகாசத்தில் நெய் பெற முய

லும் பித்தன் நீர்மையே யன்றி வேறு என்னை? பின் வரும் பிரமாணங்கள் சிற்றின்ப வாயிலானன்றிப் பிறவாறு பேரின்ப லாபம் பெற முடியாது — நித்தியத்துவம் பெற முடியாது என்பதனை நன்று வலியுறுத்துதல் கண்டு கொள்க.

ஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

தரைமுதலுலகினில் உயிர் புணர் தகைம்க விரைமலிகுமலுமையோடு வீரவதுசேய்து ந்ரைநீரைகேடுதகவதுவருளினனெழில் வரை திகழ்தில்வலிவலமுறையிறையே.

(ஊ திருவலிவலம் செ. 6.)

திருமந்திரம்.

பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளோ பயனுறு மாதிரி பஞ்சுடர்ச் சோதி அயனெடு மாலறி யாவகை நின்றிட யெய்நெறி யாயொளி ஒன்றது வாமே.

(ஊ 9-ம் தந். ஆகாசப்பேறு செ. 4.)

[“பயனுறு கன்னியர்” என்பது உத்தம லக்கணமும் மனைத்தக்க மாண்புமுடைய நல்லாரை உணர்த்தி நின்றது.]

ஆசான் உரையில் கட்டுண்டு உருந்றப்படும் சையோகமெனும் கலவியின் ஆவர்த்தி கதிக்கக் கதிக்க, எதிர் பிறப்பின்கால் அறும். பிறப்பாவர்த்தி (அவரோகணம்) ஞான கதி பெறுங்கால் நாசமுறும் எதிர் பிறப்பு. ஞானமெனும் உணர்ச்சியின் ஆவர்த்தியால் முன்னாகவே இயற்கையாய் அமைந்துள்ள அறிவு ஒக்கம்பெறும். நாணம் பூரணமாக விடுபட்ட இடமே மூதேவி இரிந்து சீதேவி ஆன இடம். அசுத்தது விமல தநுவாக மாறிய இடம். இது மேல் நாணம் என்பதன் உண்மைப்பொருள் உரைப்புழி விளக்கப்படும்.

திருவுந்தியார்.

பெற்றசிற்றின்பமே பேரின்பமாய்க்கே முற்றவரும்பரிசுந்தீபற முனையாதுமாயென்றுந்தீபற.

[இதனால் சிற்றின்பமே பேரின்பமாகத் திரியவேண்டுமென்றி — பூரணப் படவேண்டுமென்றி வேறுவாயில் இல்லை என்பதும், இத்தகைய ஒழுக்கத்தினற்றான் மாயை நீங்கும்—பாசங்கள் பற்றுக்கள் ஒழியும் என்பதும் பசுமரத்தாணி போல் நன்று வலிபுறுத்தப்பட்டமை கண்டு கொள்க.]

கந்தப்புராணம்.

மறுவிலாதவாண்மதிமுகமடந்தையர்
[புணர்ப்பைச்
சிறியவின்பமென்றுரைசெய்வரன்ன
[தன்சிறப்பை
அறிவரெயெனின்ஆங்கதேபேரின்பமாகும்
இறைவநீயதுகேட்டியெல்மொழிகுவ
[னென்றான்.(ஊ இந்திரபுரிப்படலம் செ. 16.)

[“மறுவிலாதவாண் மதிமுகமடைந்தையர்” என்பது உத்தம லக்கணமுடையவர் என்பதனை உணர்த்தி நின்றது. அறிவரே எனின்? என்பது அறிதலின் அருமைதோன்ற நின்றது. “ஆங்கதே பேரின்பமாகும்” என்பது சிற்றின்பமே பேரின்பமாகித் திரிதலை உணர்த்தி நின்றது.]

விமல தநவாகிய — வாய்மையான இல்லாகிய உனது காயப் பெண்ணோடு ஒழிவற ஒன்றி நித்தியத்துவம் பெறுதற்குரிய நெறிக்கண் நிற்பாயாக என்பது இம் மந்திரத்தின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும். மென்மை + இல் = மெல்லில். மெல்லில் நல்லாள் என்பது அசுத்த நிறையின் காரியமாகிய அசுத்த காமம் முதலியவற்றின் வேகமாகிய வன்மை நீங்கிய — வன்மை மென்மையாக மாற்ற மடைந்த விமல காயத்தை உணர்த்தி நின்றது.

திருப்புகழ்.

காமயாக்கை பொடிபடு நாளில்வாய்ந்த
[கழலினை
காதலாற்க ருதுமுணர்.....தருவாயே.
(ஊ சிதம்பரம் செ. 62.)

உடலும் உயிரும் ஒழிவற ஒன்று தற்குரிய சாதகத்தைக் கைக்கொண்டு ஒழுக வேண்டும் என்பது பின்வரும் பிரமாணத்தால் நன்று வலியுறுகின்றது.

திருக்கோவை.

சொற்பாலமுதிவன்யான்சுவையென்னத்
[துணிந்திங்நனே
நற்பால்வினைத்தெய்வந்த் தின்றுநானி
வளாம்பகுதிப்
பொற்பாரறிவார்புலியூர்ப்புனிதன்பொதி
[யில்வெற்பிற்
கற்பாவியவரைவாய்க்கடிதோட்ட
[களவகத்தே.
(ஊ கலவியுரைத்தல்.)

காமப் புணர்ச்சியால் பிணி மூப்புச் சாக்காடுகள் நீங்கி நித்தியத்துவம் கைவரப் பெறுதல் எவ்வாறு? எனின், சிறிது கூறுதல்:— சிற்சின்ப துகர்ச்சியால் இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்ந்த விமல தநவில் எம்பெருமான் பூரணமாகக் குடிபுகப் பெறுதல் பின்வரும் திருவாசக சுருதியால் நன்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

திருவாசகம்.

என்புள் ஞருக்கி “இருவினையை ஈடழித்
[துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தாய்மை
[செய்து
முன்புள்ள வற்றை முமுதழிய வுள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்திலில் ஆண்டானைக்
[கொண்டன்றே.
(ஊ குலாப்பத்து செ. 3.)

இச்செய்யுளின் விளக்கமான பொருளை “காயசித்தி” என்னும் கட்டுரையில் காண்க. (“வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 49)

மேலும் சிற்றின்பத்தால் நித்தியத்துவம் பெறுதல் என்னும் இவ்வுண்மை “நாணம்” “நாணமை” என்பனவற்றின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளை ஒரு சிறிது கூறுமுகத்தாலும் விளக்கப்படும்.

நாணம், நாணமை, கூட்ட நேர்வு முதலிய சொற்கள் கற்பனைச் சொற்களாகவும் பரிபாஷைகளாகவும் இருக்கின்றனவே; இவற்றின் உண்மைத்துவம் தான் யாதோ? எனின் சிறிது கூறுதல்:— ஒருவன் தன் சரீர பூதபஞ்சீகரண நிறைக்கேற்ப அதுபவிக்கும் சிற்றின்ப துகர்ச்சியால் “இனத்தை இனம் தழுவும்” என்பதற்கொப்ப விர்து தத்துவத்தில் வாயுவின் இயக்கம் ஆக்கமுறும். உபய பூதமாகிய வாயுவின் இயக்கம் நேராக அமைய வேண்டும். அவ்வாயு பூதம் விர்துவால் உதித்து அவச்சலனத்தால் நாணிக் கோணி அஃதாவது கீழ்முகப் பட்டுப் பாழ்போகின்றது—பாழடைகின்றது. ஆதலால் கீழ் நோக்கு என்னும் நாணமும் அப்பக்கம் இப்பக்கம் சலித்தலாகிய கோணலும் நீங்கி “வளைபயில்கீழ்கடல்நின்றிட” (திருக்கோவை) எனக் கூறப்பட்டதற்கு ஏற்றவாறு அமைந்த உந்தி எனும் கீழ் — குண்டலி எனும் தானம் — மூலரந்திரம் எனும் தானம் (அதிக மிருதுவானதால்) பயில்வுகளாலாய இயக்கத்தால் மோதப் பட்டுப் புண்படும் — புண்ணாகும். பின்வரும் எம் அண்ணல் திருவாக்கு இவ் உண்மையை நன்று புலப்படுத்துகின்றது.

திருமந்திரம்.

கண்ணாக்கு மூக்குச் செய்வோள்க்
[கூட்டத்துட்
பண்ணாக்கி நின்ற பழம்பொருள் ஒன்றுண்டு
அண்ணாக்கி னுள்ளே அகண்ட வெளி
[காட்டிப்
புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே.
(ஊ 3-ம் தந். அட்டாங்கயோகம் செ. 51.)

உணர்ச்சி உருவமான பரிசம் எனும் வாயு — வாயுவெனும் இயக்கம் இயக்கத்தாலாய மந்திர ஒலியின் ஆவி அம்மூலக் கருவியைத் தாக்கத் தாக்கப் புண்பட்ட அக்கருவி அணு அணுவாக முதிர்ச்சி பெறும். எந்த நிறையுடைய முதிர்ச்சியைப் பெற வேண்டுமோ அந்த நிறையுடைய முதிர்ச்சியைப் புண்பட்டுத் தேறித் தேறிப்

பெற்ற ஞான்று; அம் மூலரந்திரம் மலர்ந்து அவ் வாயுவுக்கு வழிவிடும். அஞ்ஞான்று அக்கினியோடு ஒற்றுமை அடைந்த வாயு தனது நாணல், கோணல் என்னும் கீழ் முக விளைவு பக்கச்சலன விளைவு என்பனவற்றினின்றும் விடுபட்டு ஊடுருவி “மேல் கடல் வாணுகத்தின் துளை வழி நேர்கழி கோத்தேன்” (ஷை திருக்கோவை) சுழிமுனையைத் தாவிப் பிரமரந்திரமாகிய மேல் கடல் என்னும் லலாடத்தை அடையும்.

சிவவாக்கியர்.

“வாயுவைக்கபாலமேற்றவல்லிரேல் விருத்தரும்பாலராவர்.”

என்னும் திருவாக்கின் உண்மையும் இதுவே ஆம். இப் பெற்றியின் அருமையும் பெருமையும் அளவிடுதற்கு எளிய வாமோ? ஆதிசேடனாலும் அளவிட்டுரைக்க முடியா என ஆம். இந்த விளைவு கைகூடுவது என்றால், ஐ ஐயோ! இதனால் அடையும் துன்பங்கள்—பைதல்கள்—பையாப்புக்கள் (இன்னும் எவ்வாறு கூறினும் அமையா) அளவுபடுவன ஆகுமா? ஆகா. ஆகா. அம்மம்ம்! அம்மம்ம்!

திருக்கோவை.

“இந்த வினாவையல்லால் வியவேன் நயவேன் தேய்வய்க் கன்வே.”

(ஷை செ. 6.)

என்று மணிவாசகனே கூறி விட்டான் என்றால், அன்னவன் திருவடியைப் பூசித்தற்கும் அருகராகாத—பாவமே தடித்து உருவு கொண்ட எம்போலிய உலகமாக்கள் இதன் அருமை பெருமையைக் கூற ஆகுமோ? இதன் அருமை பெருமையை விளக்குதற்கன்றோ உலகியலுக்கும் ஒப்பியவாறு “கீழ்கடல்” “மேல்கடல்” என்னும் உவமானங்களைப் பிரயோகஞ் செய்து பின் வருமாறு பாடியருளின மாணிக்கம்.

திருக்கோவை

வளைபயில்கீழ்க்கடல்நின்றிடமேல்கடல்
[வாணுகத்தின்
துளைவழிநேர்கழிகோத்தெனத்திலலைத்
[தொல்லோன்கயிலைக்
கிளைவயினீக்கியிக்கெண்டையங்கண்ணி
[யைக்கொண்டுதந்த
வினாவையல்லால்வியவேனயவேன்தெய்வ
[மிக்கனவே.

(ஷை தெய்வத்தை மகிழ்தல்)

இதன் பொருள் விரித்துரைப்பின் மிகப் பெருகும்.

பாம்பாட்டிச் சித்தர்.

ஆஷடப்பொந்திலேவாழ்ந்தபாம்பே
அரசடிப்பொந்திலேபுகுந்துகொண்டாய்.”

என்னும் பாடற் பொருளும் இதுவே ஆம். மூலாதாரத்தில் கீழ்நோக்கி நிற்கும் வாயு விமல மடைந்து அக் கீழ்நோக்கும் பக்கச்சலன கதியும் நீங்கி மேலே லலாடத்தைத் தாவ வேண்டும். அப்பொழுது தான் பிராண அபானன் என்னும் கொடி நிலை வள்ளி வடு நீங்கி—அசுத்தம் நீங்கிச் சிறந்து சம முறும்—கந்தழி சித்திக்கும்—இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்க்கப் பெறும்—விமல யாக்கை அமையும்—தேட்டு—தேட்டம் உளதாகும்; (தேட்டு—பொன்—தாது) உடலுயிர் ஒழிவற ஒன்றி நித்தியத்துவம் உளதாகும்—சூக்குமம் என்னும் பிரணவ மந்திர சாரம் (ஓ வடிவம்) ஆக்க முற்றுப் பூரணப்பட்டுச் சிவன் முத்திநிலை கைகூடும்—பூரணப்படும் என்க. இவ்வாற்றால், நிறை முறையான சிற்றின்ப துகர்ச்சியே முத்தி வாயிலை அடைதற்கு—பேரின்ப லாபம் பெறுதற்கு இன்றியமையாச் சாதனமாதல் கண்டு கொள்க. திருமூலரும் இவ் விஷயத்தை உபமானங்களால் பரிபாஷையாகக் கூறுது பச்சையாகக் கூறிவிட்டார். (திருமந்திரம் 3-ம் தந். தியானம் செ. 2.) எனினும் உலகம் இவ் உண்மையை அறிய வில்லை. எடுத்த விஷயங்களுக்கெல்லாம் திருமந்திரத்

தைச் சான்று காட்டுவார்கள் அதன்கண் உள்ள செய்யுட்களின் உட்பொருளை அறியும் ஆற்றலும் காதலும் இல்லாத சில வித்துவான்கள். இச் செய்யுளின் பொருள் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பெருகும். அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும்.

மெய்யடியார் எல்லாம் நிறைமுறையான சிற்றின்ப வாயிலாகவே பேரின்ப லாபம் பெற்றனர்—நித்தியத்துவம் அடைந்தனர் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. இவ் உண்மைகளை அறியாத—அறியத் தவம் புரியும் சத்துவ குணப் பொலிவு அமையப் பெறாத பிற்காலத்தவர் பலர் பெண்களை வெறுத்துப் “பிரமசாரி” எனவும் “சந்நியாசி” எனவும் கூறிக்கொண்டு காடு மலைகளிலும் மடங்களிலும் பிற இடங்களிலும் கோபீனத்தைச் சிக்கென யாத்துக் கொண்டு வாயோடு கண் மூடிச் “சிவோகம்” என லஜ்ஜையின்றிச் செம்மாந்து வீற்றிருந்து, சேத்துப் போதலே முத்தி நேறி என ஒலமிட்டு, பண்டைய இந்து மதமாகிய உண்மைச் சைவத்தைப் பாழ்படுத்தி, அசுத்த காமத் தீயால் வெதும்பிச் சாதலடைந்தனர். தற்காலத்தவர் உண்மையை உணர முடியாத தடுமாற்றமடைதற்கு இப்போலிப் பிரமசாரிகளும் போலிச் சந்நியாசிகளுமே காரணர் ஆயினர் என்பது மிகையன்று. இவர் போன்ற அறிவிலிகளாகிய உலக மாக்களுக்கு உண்மையை உணர்த்துதற் பொருட்டே,
“மெல்லி னல்லாள் தோள் சேர்”

என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு கூறினான் ஆதி சத்தியின் அவதாரம் எனப் போற்றப்படும் எமது பாட்டி என அறிதற்பாற்று. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “மெல்லி னல்லாள் தோள் சேர்” என்னும் ஔவையார் அமுத வாக்கின் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய பாரதி
கவி தாமண்டலம்.

(ஓர் உயரிய மாதாந்தக் கவிதைப் பத்திரிகை.)

தமிழ் நாட்டில் சிறந்த அறிஞர்களான கவிஞர் பாரதிதாஸன், சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார், சுவாமி சங்கு. சுப்ரமண்பன், தேசிக. விநாயகம்பிள்ளை, சோமயாஜிலு, ஜீவானந்தம் முதலிய வர்களின் இனிய—எளிய கவிதைகளும், மேனாட்டுக் கவிஞர்களின் இனிய கவிதைகளைப் பொருட் சுவை, சொற்சுவை குன்றாமொழி பெயர்ப்புகளும், குழந்தைகள் பாட்டு, மாணவர் பாட்டு, மாதர்கள் பகுதி, சங்கீதம், நாடகம் முதலிய தலைப்புக்களோடு கண்ணைக் கவரும் அழகிய சித்திரப் படங்களுடன் மிளிர்வது.

கவிச்சக்ரவர்த்தி, சி. சுப்ரமண்ய பாரதியார் அவர்களின் கோள்கைக் கிணங்க, முழுதும் கவிதைகளால் நிறையப் பெற்ற பத்திரிகை தமிழ் உலகிலேயே இது ஒன்றுதான்.

தமிழர்கள் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். தனிப்பிரதி விலை ஆணை 0—4—0, உள் நாட்டிற்கு வருட சந்தா ரூபா. 3—0—0. வெளி நாட்டிற்கு ரூபா. 4—0—0

மானேஜர்.

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய பாரதி கவிதாமண்டலம், மதராஸ் வீதி, புதுச்சேரி

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

துறவின் நன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்பதன் நன்மையையும், சாதனசதுஷ்டயத்தின் நன்மையையும், மகாவாக்யத்தின் பொருளையும், சொரூபானுவதத்தின் நன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் நன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்நூலை துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமானந்தப் பிரபந்தியிலும் மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய ரீ சதம் ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்

பத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிகோ ... ரூ. 3—12—0

முதுகில் கலிகோ—மாப்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

உங்கள் வியாபாரம்

விருத்தியடைய

வேண்டுமானால்

‘வித்தகம்’ பத்திரிகையில்

விளம்பரம் செய்யுங்கள்.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

“A Preface to the Brahma-Sutras”

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems.” (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

“Krhishnrha-Karnrhamrhitam”

“There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord’s Bhaktas.

..... (Here) “The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

..... “The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness.” PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

“Towards Transcendence”

“The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality.” PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY.

Imprimerie “VITTAGAM” — Pondichéry.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self - Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	... 0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	... 2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	... 0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE

PONDICHERRY

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.